

Roeland Segaar

ANGST OM GRIJS TE ZIJN

TEKST CARLIEN KEEVEN FOTOGRAFIE JOEY MEIJER

Geboren en getogen in Leiden en van jongs af aan op de planken. Een ideale combinatie voor een stand-up artiest die in november zes avonden optreedt in het Imperium Theater. In zijn show *Schwarzwälder Schinken* wil Roeland Segaar (1968) het vooral hebben over het lot. "Vanaf het moment dat je wordt geboren tot het moment dat je doodgaat, alles heeft met het lot te maken."

"Als ik te snel praat moet je het zeggen, die neiging heb ik nog wel eens." Roeland steekt meteen van wal, met links van hem in de kinderwagen zijn dochter Diede en rechts zijn hond Cuci die met de riem bevestigd is aan de stoelpoot. Onder het genot van cappuccino geeft hij vervolgens een privéoptreden van zijn nieuwe show.

Schwarzwälder Schinken, waar gaat de show over?

"Eigenlijk over het hele leven, nogal breed dus. Van Adam en Eva tot de strontvlieg en van Mozes tot James Bond. Het is een beetje als *Wikipedia*, je kunt er van alles vinden. Maar het begint met het ontstaan van het leven, zoals de geboorte van mijn dochter. Mijn vriend Edwin Weers is mijn tekst- en speladviseur. Toen we aan deze show begonnen te werken waren we allebei nog geen vader en hadden we in eerste instantie een andere insteek op papier staan. Na de geboorte van mijn dochter kijk ik toch wel anders naar het leven. Dat komt ook tot uiting in mijn stand-up show."

Hoe anders kijk je dan naar het leven?

"Ik ben altijd wel bezig geweest met het lot. Hoe komt het dat iemand wordt zoals hij is? Ik heb het in mijn show over spermacellen. Die miljoenen spermacellen die met z'n allen strijden om het eitje als eerste aan te tikken. En dat er van die miljoenen cellen maar eentje de winnaar is. Dan begin je je leven dus als winnaar en moet je proberen er alles uit te halen. Maar als je ouders je *Henk* noemen heb je al meteen een achterstand. Dan is het later ook niet zo gek als je indoor-scheidsrechter bij de plaatselijke korfbalvereniging wordt en met *Tiny* trouwt. Daar denk ik nu meer over na dan vroeger. De angst om grijs te zijn, om niet op te vallen."

Altijd al grappig geweest?

"Ja, alhoewel dat natuurlijk wel gek is om over jezelf te zeggen. Het klinkt als een clichéverhaal, maar ik maak graag mensen aan het lachen. Het is ook geen masker dat ik opzet, het is gewoon hoe ik echt ben. Ik sta best graag in het middelpunt van de belangstelling. Aan de andere kant zit ik ook weer zo in elkaar dat ik na een optreden het liefst even naar de foyer zou lopen om te zwaaien en dan snel naar huis zou gaan. Ik kan niet heel goed met complimenten omgaan."

Maar heb je die bevestiging dan niet nodig? Dat je weet dat het goed is, dat jij goed bent?

"Niet in die vorm. Alles is meetbaar aan de lach, dat is mijn directe schouderklop. Dat is ook het leukste; als je voor een publiek staat en merkt welke grap goed valt en welke minder. Het is je graadmeter, je krijgt door wat je publiek leuk vindt. Door er goed op te letten en er een soort patroon in te zoeken, vind je je eigen stijl. Ik weet niet of ik die nu al heb gevonden, maar ik ben goed op weg. En dat is ook wat ik zo leuk vind aan optreden, het creëren van iets. Wat dat betreft is er wel een duidelijk verband met mijn werk te leggen, ik ben partner bij het Leidse communicatiebureau *Zabriski*."

Maakt het je nog uit waar je optreedt?

"Niet echt, maar het Imperium Theater hoort gewoon bij mijn leven. Ik heb theaterbloed, mijn ouders zijn 35 jaar verbonden geweest aan de Koninklijke toneelvereniging *Litteris Sacrum*. Ik stond zelf op mijn twaalfde voor de eerste keer op de planken. Toen ik zestien was heb ik voor het eerst opgetreden bij Imperium en daar ben ik eigenlijk nooit meer weggegaan. Leiden is ook waar mijn roots liggen, dus ik zou niet anders willen."

En terug naar *Schwarzwälder Schinken*, wat zien we op het podium?

"Het podium is strak met niet al teveel poeha. Ik draag bijvoorbeeld geen kostuums en ik doe ook geen type-tjes na. Nou ja, eentje eigenlijk, Hitler met een snorretje. Die sketch gaat ook weer over het lot. Stel nou dat Hitler nooit aan de macht was gekomen, wat zou hij dan zijn gaan doen? En hoe zou dat eruit hebben gezien? Dit en nog heel veel andere hersenspinsels komen op het podium ter sprake."

Wat kunnen we in de toekomst nog van je verwachten?

"Dat vind ik altijd lastig. Ik zou nog wel eens een hele maand achter elkaar willen optreden. Van dinsdag tot en met zaterdag in Imperium, vier weken achter elkaar. Uiteraard dan wel voor een stampvolle zaal. Grote prijzen of awards streef ik niet na. Zolang het publiek mij waardeert én ik mezelf blijf ontwikkelen, blijf ik het podium opzoeken."

'De lach is
mijn directe
schouderklop'

Schwarzwälder Schinken
10, 11, 12, 17, 18 en 19 november
Imperium Theater, Leiden
www.roelandsegaar.nl

Maak kans op 2x2 kaarten
Surf snel naar: www.LOS-Online.nl